

Του **ΑΝΤ. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ**

ΟΙ ΑΝΘΟΦΟΡΕΣ ανοιξιάτικες ημέρες του Πάσχα δημιουργούν εικόνες φαινομενικής ηρεμίας. Δίδουν ψευδαίσθηση ανάπαυλας, χαλάρωσης καισχόλης. Ωστόσο τούτο το Πάσχα είναι διαφορετικό, δεν μοιάζει με τα προηγούμενα. Η κατάνυξη

της Μεγάλης Εβδομάδας πνίγηκε στις πολλές αγωνίες της οικονομικής κρίσης. Ο κόσμος μονολογούσε στους δρόμους για τα λεφτά που δεν φθάνουν και για τους ληστές που караδοκούν.

Οι έμποροι έτρεμαν μη και μείνουν με τις ακάλυπτες επιταγές στο χέρι, οι επιχειρηματίες για τις δουλειές που δεν ανοίγουν, οι τραπεζίτες για τις

καταθέσεις που φεύγουν, ο υπουργός Οικονομικών για τις αμφισβητήσεις των αγορών και για τα δανεικά που δεν βρίσκει, και η χώρα ολόκληρη δείχνει να βυθίζεται σε μαζική κατάθλιψη βλέποντας το μέλλον σκοτεινό και αβέβαιο. Δυστυχώς τα μηνύματα που έρχονται από παντού δεν είναι τα καλύτερα.

■ Οι αγορές παραμένουν καχύποπτες και τα μηνύματα που φθάνουν στην κυβέρνηση λένε ότι είναι ανάγκη να τρέξουν γρήγορα οι διαρθρωτικές αλλαγές

Ο δύσκολος Απρίλης της οικονομίας

Η συνάντηση Παπανδρέου - Προβόπουλου και τι άκουσε στην Ουάσιγκτον ο κ. Α. Παπαδήμος

Τη Μεγάλη Τρίτη πρωί πρωί ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Γ. Προβόπουλος πέρασε το κατώφλι του Μεγάρου Μαξίμου προκειμένου να συναντήσει τον πρωθυπουργό κ. Γ. Παπανδρέου και να του μεταφέρει ακριβώς τα μηνύματα των ξένων και τα σήματα των διεθνών αγορών.

Ηδη υπήρχαν ενδείξεις ότι παρά την απόφαση του Τρισεΐ για άνετη χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών και τη συμφωνία για το κοινό μαξιλάρι Βρυξελλών και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ο δανεισμός θα παρέμεινε δύστοκος και ακριβός. Η διεθνής οικονομική κοινότητα παραμένει δύσπιστη, εξαιτίας της δυναμικής του δημοσίου χρέους και των αμφιβολιών για την πιστή εφαρμογή του Προγράμματος Σύγκλισης, όπως και για το βάθος της ύφεσης στην οποία εκτιμάται ότι θα περιπέσει η ελληνική οικονομία. Είχαν επίσης προηγηθεί στα διεθνή ΜΜΕ αναφορές για την πρωτοκαθεδρία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου σε ενδεχόμενο σχήμα διάσωσης της Ελλάδας και όλη η προηγούμενη αισιοδοξία φαινόταν να χάνεται σε έναν νέο κύκλο αμφιβολιών και αμφισβητήσεων για τις ελληνικές δυνατότητες.

Ο κ. Προβόπουλος μετέδωσε στον κ. Παπανδρέου ότι η καχυποψία περισσεύει και ότι η πολύμηνη αρνητική δημοσιότητα σε βάρος της χώρας δεν επιτρέπει αισιοδοξία για γρήγορη αποκλιμάκωση των επιτοκίων και ταχεία αποκατάσταση του κλίματος εμπιστοσύνης.

«Μην περιμένετε θαύματα σε μία ημέρα, το πρόβλημα δεν λύεται με ένα δημοσιονομικό πα-

Η θεραπεία-σοκ και οι πρώτες ενδείξεις

Ο κ. Γ. Προβόπουλος (στη φωτογραφία αποχωρεί από το Μέγαρο Μαξίμου) είναι θιασώτης μιας θεραπείας-σοκ, η οποία θα εκπλήξει τις αγορές και θα μεταβάλει τις διαθέσεις των δανειστών. Κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει με ασφάλεια κατά πόσον επηρεάστηκε ο κ. Παπανδρέου από την ενημέρωση και τις προτάσεις του κ. Προβόπουλου. Αμέσως μετά, πάντως, ακολούθησε μπαράζ ανακοινώσεων και ενεργειών από την πλευρά της κυβέρνησης προς την κατεύθυνση επιβεβαίωσης των διαθέσεων για μεγάλες αλλαγές. Οι προτάσεις για το Ασφαλιστικό αναρτήθηκαν στο Διαδίκτυο για διαβούλευση, ο «Καλλικράτης» ήλθε στο προσκήνιο, επιβλήθηκαν μειώσεις στις τιμές των φαρμάκων και το πρωί της Μεγάλης Πέμπτης έγινε γνωστό ότι κυβέρνηση και τράπεζες συναίνεσαν σε ενεργοποίηση του πακέτου βοήθειας για την άντληση ρευστότητας των τραπεζών μέσω του μηχανισμού των εγγυήσεων, με την ελπίδα να διαμορφωθούν συνθήκες απρόσκοπτης χρηματοδότησης της πραγματικής οικονομίας.

κέτο, η προσπάθεια θα είναι πολυετής» φέρεται να είπε στον κ. Παπανδρέου ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, επιμένοντας ταυτόχρονα στην ανάγκη να τρέξουν γρήγορα αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, ώστε να δημιουργηθεί η βεβαιότητα παντού ότι *«τα πράγματα αλλάζουν στην Ελλάδα»*.

Οι ίδιες πληροφορίες επιμένουν πως ο διοικητής της κεντρικής τρά-

πεζας μετέδωσε στον Πρωθυπουργό ότι το εργαλείο των φορολογικών μέτρων τείνει να εξαντληθεί και ότι από εδώ και πέρα είναι απαραίτητο να μεταφερθεί το βάρος της προσαρμογής στο σκέλος των δαπανών, με καταργήσεις και συγχωνεύσεις δημοσίων οργανισμών, διοικητική μεταρρύθμιση, έλεγχο των οικονομικών της Υγείας, της κοινωνικής ασφάλισης, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης,

των συγκοινωνιακών φορέων και συνολικά της κρατικής δραστηριότητας. Επιπλέον επέμεινε να υπάρξουν αναπτυξιακά αντίμετρα ώστε να μην περιπέσει η οικονομία σε χειμερία νάρκη.

Η κεντρική τράπεζα πιστεύει ότι στη συγκεκριμένη συγκυρία μόνο ένα σοκ απελευθέρωσης όλων των αγορών θα μπορέσει να αντισταθμίσει το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας. Και υπερασπίζεται το

άνοιγμα της αγοράς εργασίας, των κλειστών επαγγελματιών, της ενέργειας και γενικώς κάθε μορφής αγοράς αγαθών και υπηρεσιών, θεωρώντας ότι μόνο έτσι θα διαμορφωθεί περιβάλλον ανάπτυξης νέων δραστηριοτήτων.

Την ίδια ώρα στην Ουάσιγκτον ένας δικός μας άνθρωπος, ο αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ. Α. Παπαδήμος, βίωσε για λογαριασμό της Ένωσης το έντονα αρνητικό κλίμα που επικρατεί στη διεθνή οικονομική κοινότητα για το ελληνικό πρόβλημα. Ήταν το πρόσωπο που ανέλαβε να διαχειριστεί τη σύγκρουση εξουσιών μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην ενδεχόμενη περίπτωση ενεργοποίησης του κοινού σχεδίου διάσωσης της Ελλάδας. Κατά τα φαινόμενα τα βρήκαν και δεν θα είναι αυτό το πρόβλημα σε μια τέτοια περίπτωση. Αλλωστε, όπως λένε χαρακτηριστικά στη Φραγκφούρτη, βρέθηκαν συνδυασμοί συνεργασίας για χώρες όπως η Λετονία και η Ουγγαρία, θα βρεθούν προφανώς και για την Ελλάδα. Το ζήτημα δεν είναι η συνεργασία Ένωσης και Ταμείου, αλλά η ένταση και ο χαρακτήρας των μέτρων που θα ζητηθούν από την Ελλάδα. Και σε αυτό το σημείο δεν πρέπει να υπάρχουν αμφιβολίες. Θα τα ζητήσουν όλα. Ο κ. Παπανδρέου θα κληθεί να αποδεχθεί όσα αρνήθηκαν όλοι οι έλληνες πρωθυπουργοί από τη Μεταπολίτευση και δώθε. Και αυτό ίσως είναι το μεγάλο πρόβλημα της μεταποσταλινής περιόδου. Ο ελληνικός σταυρός θα είναι βαρύς και πολύ μακρύς ο δρόμος των παθών...

ΑΡΓΑ αλλά σταθερά η χώρα μπαίνει όλο και πιο βαθιά στον αστερισμό του φόβου. Ένας φόβος που ξεκινά βέβαια από την ανησυχία για την πορεία της οικονομίας, έχει όμως ξεφύγει προ πολλού από τη σφαίρα της πολιτικής και διαπερνά στο σύνολό τους τις κοινωνικές αλλά και τις προσωπικές μας σχέσεις.

Ο φόβος για το ενδεχόμενο χρεοκοπίας της οικονομίας σημαίνει πολλά και διαφορετικά πράγματα για όλους μας.

ΓΙΑ τον άνεργο είναι ο φόβος της καθημερινότητας, για τον μισθωτό είναι ο φόβος τού αύριο και αν θα έχει δουλειά, για τον μικρομεσαίο είναι ο φόβος της επιχείρησής του που κλείνει, ενώ για άλλους είναι ο φόβος ότι θα χαθούν οι αποταμιεύσεις μιας ζωής μαζί με ό,τι αντιπροσωπεύουν – από τις σπουδές των παιδιών ως την εξασφάλιση της σύνταξης.

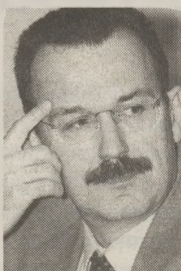
ΜΕ τον έναν ή τον άλλον τρόπο μοι-

Στον αστερισμό του φόβου

Του ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΨΗ

άζει να μπαίνει υπό αμφισβήτηση η θέση που ο καθένας πιστεύει ότι μπορεί να έχει στην κοινωνία, η πορεία που ήλπιζε ότι θα ακολουθήσει. Και με αυτή την έννοια είναι ένας φόβος σχεδόν υπαρξιακός.

Ένας φόβος ο οποίος επιτείνεται και από την αίσθηση της κοινωνικής αποδιάρθρωσης. Τα επεισόδια που ξέσπασαν τον Δεκέμβριο του 2008 μετά τον φόνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου έδειξαν πόσο εύθραυστη είναι η κοινωνική ειρήνη που τόσα χρόνια θεωρούσαμε δεδομένη. Πόσο εύκολα μπορεί να οδηγηθούν τα πράγματα εκτός ελέγχου από κακούς

χειρισμούς. Σε πόσο μεγάλο βαθμό οι νέοι νιώθουν αποξενωμένοι, αν δεν απορρίπτουν ολοσχερώς το πολιτικό μας σύστημα. Δίκαια ή άδικα, έχει μικρή σημασία.

ΤΑ συμπτώματα της βίας που ζούμε καθημερινά – της εγκληματικότητας, της τρομοκρατίας, της βίας στα γήπεδα, αλλά και της μαζικής βίας σε πολλές κινητοποιήσεις – μπορεί να αποδειχθούν περαστικά, μια δύσκολη στιγμή σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία.

ΜΠΟΡΕΙ όμως και να είναι ο πρόλογος μιας πιο βαθιάς κρίσης που θα αμφισβητεί συνολικά το κοινωνικό και πο-

λιτικό μοντέλο της Μεταπολίτευσης. Μιας κρίσης που και αν δεν οδηγήσει σε ανατροπές – γιατί ποια εναλλακτική λύση προσφέρεται; – μπορεί ασφαλώς να πάρει πρωτόγνωρες διαστάσεις

ΘΑ ήταν αστείο να διακινδυνεύσει κανείς προβλέψεις. Θα πρέπει όμως να επισημανθεί η πρωτοφανής αβεβαιότητα που επικρατεί διεθνώς, αλλά και η ρευστότητα των σχέσεων, ιδίως στην περιοχή μας.

ΑΚΟΜΗ και η Ευρώπη, αυτή που ελπίζαμε ότι θα αποτελέσει την «άγκυρα» της Ελληνικής Δημοκρατίας, αποδεικνύεται και πάλι σήμερα πολύ κατώτερη των προσδοκιών.

ΙΣΩΣ για να υπογραμμιστεί καλύτερα το μέγεθος των ευθυνών που έχει επωμιστεί η σημερινή κυβέρνηση. Αλλά και η δυσκολία των προβλημάτων που καλείται να αντιμετωπίσει. Προβλήματα που ξεπερνούν κατά πολύ την επιτυχημένη διαχείριση του δημόσιου χρέους.

Ρεπορτάζ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ δέκα εβδομάδες η Ελλάδα δίνει τις δυσκολότερες εξετάσεις της στα θέματα της οικονομίας από τότε που απέκτησε ως νόμισμά της το ευρώ. Μετά τη διάφευση των προσδοκιών των πολιτών ότι η «ευρωπαϊ-

κή στήριξη» θα φέρει και φθηνότερο δανεισμό, ο πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου καλείται τώρα να επιταχύνει εντυπωσιακά τον ρυθμό παραγωγής του κυβερνητικού έργου για να πειστούν οι ελεγκτές από την ΕΕ και το ΔΝΤ ότι δρομολογούνται λύσεις για όλα τα δημοσιονομικά και διαρθρωτικά προβλήματα που βούλιαξαν το κράτος

και εκτίναξαν στα ύψη το έλλειμμα και το δημόσιο χρέος. Τους προσεχείς δύο μήνες το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης και όλα τα συναρμόδια υπουργεία καλούνται να περάσουν με επιτυχία έξι κρίσιμα τεστ, προκειμένου να μην επανέλθουν ο εφιάλτης της χρεοκοπίας και ο κίνδυνος της οικονομικής κατάρρευσης.

Ανάμεσα σε spreads και σε πιράνχας

5+1 τεστ για την οικονομία – Οι κρίσιμες εξετάσεις της κυβέρνησης για να κερδίσει την εμπιστοσύνη των αγορών

1 ΑΠΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΑ SPREADS

Η Εβδομάδα των Παθών ξεκίνησε με την κυβέρνηση αναγκασμένη να επιστρατεύσει τις ζαλισμένες από την κρίση ελληνικές τράπεζες για να σηκώσουν τον σταυρό του δανεισμού. Τελικός συγκεντρώθηκαν κεφάλαια που μετά βίας κάλυψαν τη ζήτηση 5 δισ. ευρώ σε επταετή ομόλογα. Παράλληλα η συνεννόηση με ξένους οίκους για την άντληση έως 1 δισ. ευρώ (με ομόλογα που λήγουν το 2022) κατέληξε σε ένα προβληματικό αποτέλεσμα αφού συγκεντρώθηκαν μόνο 390 εκατ. ευρώ. Υπό άλλες συνθήκες αυτές οι εξελίξεις θα έκαναν τις σάλπιγγες της χρεοκοπίας να ηχούν, αλλά ευτυχώς για τη χώρα η αιτία της μειωμένης προσφοράς δεν ήταν η απότομη εξαφάνιση της εμπιστοσύνης των δανειστών.

Σύμφωνα με έγκυρες πηγές, η κυριότερη αιτία της μειωμένης προσφοράς ήταν η επιλογή του υπουργείου Οικονομικών να συμπιέσει τεχνητά τη διαφορά ανάμεσα στα ελληνικά και στα αντίστοιχα γερμανικά ομόλογα (spreads) κάτω από το 3% για λόγους επικοινωνιακούς. Η κυβέρνηση αρνήθηκε να προσφέρει υψηλότερο επιτόκιο (και έτσι δεν προσέλαυσε μεγαλύτερη προσφορά). Η κύρια προϋπόθεση λοιπόν για την απρόσκοπτη εξασφάλιση των περίπου 15 δισ. ευρώ που χρειάζεται η χώρα μέσα στο επόμενο τρίμηνο είναι να εγκαταλείψει η κυβέρνηση την άποψη ότι μπορεί να κάνει «πολιτική διαχείριση» των spreads και να συμβιβαστεί με spreads της τάξεως του 3%. Αυτό είναι το ύψος της απόδοσης που υποδεικνύουν τα μοντέλα «ανάλυσης δημοσίου χρέους» των ξένων τραπεζών ως εξασφάλιση έναντι της πιθανότητας η κυβέρνηση να αποφασίσει ότι συμφέρει τη χώρα να προσφύγει στο ΔΝΤ για να αναδιατάξει το υπέρογκο δημόσιο χρέος της αντί να συνεχίσει να το αποπληρώνει δανειζόμενη.

1 δραχμής, της σειράς της Ναυτιλίας. "Ελλην Μποντοπόρος επιβαίνων πενταετούς σχεδίας, πάει για σίγουρο ντίξιμο. Γύρω-γύρω υπάρχει γραμμένο εύθυμο τραγουδάκι της περιοχής του Μασσαίου.

ΤΙ ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ Ο ΜΠΟΣΤ

Τα είχε προβλέψει ο Μποστ; Οτι, δηλαδή, θα τρέχαμε πάλι στη Γερμανία, ότι θα βρισκαμε δυσκολίες εκεί και ότι η Ελλάδα θα ήταν οικονομικώς σε δεινή θέση; Ισως. Πάντως πριν από 50 και πλέον χρόνια ο τότε αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παναγιώτης Κανελλόπουλος ζητούσε βοήθεια από την τότε (Δυτική) Γερμανία. Ο Μποστ με το αμείλικτο χιούμορ του και το πολιτικό αισθητήριό του έγραψε στο περιθώριο του σκίτσου του λόγια που με λίγες μόνο φραστικές αλλαγές εκφράζουν τη σημερινή πραγματικότητα.

2 ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Στο πρώτο τρίμηνο του 2010 τα έσοδα, παρ' ότι είναι αυξημένα σε σχέση με το 2009, υπολείπονται των προβλέψεων. Το κρίσιμο τεστ λοιπόν είναι να επιτευχθεί ο δύσκολος συνδυασμός της επανεκκίνησης του φοροεισπρακτικού μηχανισμού με τη συρρίκνωση των φαινομένων διαφθοράς στις εφορίες, αλλά και οι περικοπές προσωπικού. Οι περισσότεροι προεξοφλούν ότι οι μόνοι που θα χάσουν τη δουλειά τους είναι όσοι δεν πρόλαβαν να ενταχθούν στο σύστημα της ευνοιοκρατίας και παρέμειναν συμβασιούχοι στις υπό κατάρρευση – λόγω «Καλλικράτη» – δημοτικές επιχειρήσεις. Αυτό ούτε ενοχλεί ούτε απειλεί το κεντρικό πολιτικό σύστημα αφού οι εν λόγω αντιμετωπίζονται ως «ρουσφέπα δημάρχων». Εκείνο που θα προκαλέσει θυμό και αναστάτωση σε κυβερνητικά γραφεία είναι η πραγματοποίηση της υπόσχεσης του κ. Πάγκαλου να καταργήσει φορείς εποπτευόμενους από υπουργεία.

3 ΣΑΦΑΡΙ ΓΙΑ ΠΙΡΑΝΧΑΣ

Μέσα στις επόμενες εβδομάδες ο κ. Α. Λοβέρδος θα πρέπει να ολοκληρώσει το Ασφαλιστικό, που αναμένεται να προκαλέσει απεργίες και διαδηλώσεις με την αύξηση των μέσων όρων ηλικίας, την εξομοίωση των ορίων ηλικίας ανδρών - γυναικών και τη μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης. Σε ό,τι αφορά τον στόχο της άμεσης εξυγίανσης των Ταμείων, στην κυβέρνηση πιστεύουν ότι αγγίζει τα όρια της επιστημονικής φαντασίας. Ανάλογα όρια αγγίζει η εξυγίανση του ΕΣΥ και των νοσοκομείων, αφού τα πάλαι ποτέ πιράνχας έχουν αποκτήσει διαστάσεις και διαθέσεις καρχαρία. «Ολιγομελείς μαφίες» λυμαίνονται τα νοσοκομεία σαμποτάροντας κάθε προσπάθεια νοικοκυρέματος

αφού, όπως έλεγε προ ημερών υψηλόβαθμο κυβερνητικό στέλεχος, «το πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη τεχνολογικού εκσυγχρονισμού αλλά η έλλειψη ανθρώπων που θα δεχθούν να ενσωματώσουν τα σωστά στοιχεία στις βάσεις δεδομένων...».

4 ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Στην κυβέρνηση μιλούν για «καθυστροφή της ανάπτυξης», αλλά η κυρία Λούκα Κατσέλη επιμένει ότι οι πρωτοβουλίες κλιμακώνονται. Ανάμεσα σε αυτές είναι η σύναψη δανείου ύψους 2 δισ. ευρώ και διάρκειας 15-20 ετών με ευνοϊκό επιτόκιο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το οποίο θα καλύψει την εθνική συμμετοχή έτσι ώστε να απελευθερωθούν άμεσα 4 δισ. ευρώ (κοινοτική συμμετοχή) από το ΕΣΠΑ. Πιστεύεται ότι μέσα στον Μάιο η υπουργός Οικονομίας θα μπορέσει να παρουσιάσει το παραπάνω «πακέτο Κατσέλη» και θα αποστομώσει έτσι τους συναδέλφους της.

5 Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΩΝ

Τις επόμενες ημέρες καταφθάνει κλιμάκιο του ΔΝΤ, επισήμως για να προσφέρει «τεχνική βοήθεια» για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής αλλά ανεπίσημως για να συνεχίσει τη συλλογή στοιχείων που θα επιτρέψουν στο Ταμείο να ράψει αμέσως το «ελληνικό κοστούμι» αν αναγκαστούμε να καταφύγουμε στις υπηρεσίες του. Το κοινό κλιμάκιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και του ΔΝΤ (αποκαλούμενο στο υπουργείο Οικονομικών ως «αγία τριάδα») πρόκειται να επιστρέψει σε γνώριμα υπουργικά γραφεία περί τα τέλη Απριλίου - αρχές Μαΐου. Από το πόρισμα της «αγίας τριάδας» θα κριθεί στις 16 Μαΐου στις Βρυξέλλες η πορεία υλοποίησης του Προγράμματος Σταθερότητας και το αν θα χρειαστεί η λήψη νέων επιχειρησιακών μέτρων.

+1 Η επιχείρηση «ψυχραιμία στους καταθέτες»

Εκτο αλλά καθοριστικής σημασίας τεστ για την κυβέρνηση είναι να διατηρήσει την ψυχραιμία στους καταθέτες. Στο πλαίσιο αυτό ενεργοποιείται το «πακέτο Καραμανλή» για τη στήριξη των τραπεζών. Πρόκειται για κεφάλαια ύψους περίπου 15 δισ. ευρώ που είχαν «εγγραφεί» στο δημόσιο χρέος αλλά δεν είχαν διατεθεί τον Δεκέμβριο του 2008. Επισήμως, ο κύριος στόχος αυτής της πρωτοβουλίας είναι να ανοίξουν οι κρουνοί της ρευστότητας. Ανεπίσημως, πρόκειται για κάτι πιο σύνθετο.

Η απόφαση οριστικοποιήθηκε τη Μεγάλη Τρίτη στη συνάντηση του πρωθυπουργού κ. Γ. Παπανδρέου και του υπουργού Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου με τον διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Γ. Προβόπουλο. Την επόμενη ημέρα οι τέσσερις μεγάλες τράπεζες, Εθνική, Alpha Bank, Eurobank και Πειραιώς, υπέβαλαν αίτημα για να ενταχθούν στο πρόγραμμα, το οποίο έχει δύο τμήματα: το τμήμα των ειδικών ομολόγων του Δημοσίου, αρχικού ύψους 8 δισ. ευρώ, και το τμήμα των εγγυήσεων του Δη-

μοσίου για την άντληση ρευστότητας, αρχικού ύψους 15 δισ. ευρώ. Από το πρώτο έχουν απομείνει 3,5 δισ. ευρώ. Από το δεύτερο μπορούν να αξιοποιηθούν εγγυήσεις του Δημοσίου για την άντληση ρευστότητας από τις αγορές ύψους περίπου 12 δισ. ευρώ.

Η κυβέρνηση ελπίζει ότι τα κεφάλαια ύψους 15 δισ. ευρώ που θα διοχετευθούν στην πραγματική οικονομία θα τη ζεστάνουν μετά τον «παγετώνα» των περιοριστικών μέτρων. Οι προσεκτικοί παρατηρητές αμφιβάλλουν αν αυτό μπο-

ρεί να γίνει. Σύμφωνα με ασφαλείς πηγές, οι τράπεζες προσπαθούν να ανανήψουν μετά τη φυγή καταθέσεων στο εξωτερικό και τις υποβαθμίσεις στην αξιολόγηση των δικών τους ομολόγων από τους ξένους οίκους, εξέλιξη που δημιούργησε εμπόδια στην πρόσβασή τους στις χρηματαγορές. Για να τα καταφέρουν ζητούν και λαμβάνουν ρευστότητα από την ΕΚΤ, χρειάζεται όμως να καταθέτουν ενέχυρα, τα οποία δεν είναι απεριόριστα. Με το «πακέτο Καραμανλή» ανανεώνουν τη «δεξαμενή με τα ενέχυρα»

για να συνεχίσουν να αντλούν από αυτή για να δανείζονται από την ΕΚΤ και να καλύπτουν τις βασικές υποχρεώσεις τους – δηλαδή να αποπληρώνουν δάνεια που έχουν λάβει και τα οποία λήγουν μέσα στο 2010. Κατά συνέπεια, τα 15 δισ. ευρώ δεν αναμένεται να αλλάξουν αισθητά το τοπίο στην αγορά, αφού θα αξιοποιηθούν κυρίως για τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος και τη διασφάλιση της εμπιστοσύνης των καταθετών σε αυτό, παράγοντας κομβικός για τη στοιχειώδη λειτουργία της οικονομίας.

ΤΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΟΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ

Οι ευρωπαίοι ελεγκτές στο υπουργείο Οικονομικών

4 Φεβρουαρίου
Κλιμάκιο γερμανών τεχνοκρατών συνιστά στην κυβέρνηση να σιωπά και να προχωρήσει σε συγκεκριμένες κινήσεις χωρίς δημοσιότητα.

3 Μαρτίου Πρώτη «επίσημη» αναφορά του Πρωθυπουργού στο ενδεχόμενο προσφυγής στο ΔΝΤ.

19 Μαρτίου
Η γερμανική κυβέρνηση ανακοινώνει ότι δεν έχει πρόβλημα με ενδεχόμενη προσφυγή της Ελλάδας στο ΔΝΤ, η μπλόφα εξουδετερώνεται – συνεδρίαση του Πολιτικού Συμβουλίου στη Θεσσαλονίκη, τηλεφωνική επικοινωνία Παπανδρέου - Μπαρόζο - Βαν Ρομπάι.

20 Μαρτίου
Ο Πρωθυπουργός αναφέρει για πρώτη φορά: «Θα τα καταφέρουμε μόνοι μας».

23 Μαρτίου
«Επιδιώκουμε μια καθαρά ευρωπαϊκή λύση». (Γ. Πεταλωτής)

27 Μαρτίου
Ο πρόεδρος του ΟΔΔΗΧ κ. Π. Χριστοδούλου ανακοινώνει την πρόθεση της κυβέρνησης να αναζητήσει νέα δάνεια.

28 Μαρτίου
Ο υπουργός Οικονομικών διαψεύδει τον υφιστάμενό του πρόεδρο του ΟΔΔΗΧ.

30 Μαρτίου
Ο κ. Χριστοδούλου «ξαναχτυπά» και ανακοινώνει την πρόθεση της κυβέρνησης να εκδώσει ομολογιακό δάνειο σε δολάρια.

Ρεπορτάζ Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Σε σκληρό μαραθώνιο αγώνα αναδεικνύεται η προσπάθεια μείωσης του κόστους δανεισμού της χώρας. Οι προσδοκίες ότι η συμφωνία για τη στήριξη της Ελλάδας, στην οποία κατέληξαν οι ευρωπαίοι ηγέτες στη Σύνοδο Κορυφής της 25ης Μαρτίου, θα συμβάλει στην υποχώρηση των

επιτοκίων δανεισμού του Δημοσίου, δεν επαληθεύτηκαν. Την περασμένη Δευτέρα το Δημόσιο δανείστηκε με επιτόκιο λίγο πάνω από 6%, δηλαδή όσο και πριν από τη συμφωνία. Βεβαίως το αποτέλεσμα ήταν ικανοποιητικό, από την άποψη ότι η Ελλάδα επέστρεψε στις αγορές από τις οποίες άντλησε 5 δισ. ευρώ. Ωστόσο οι επενδυτές εμφανίστηκαν συγκρατημένοι, κα-

θώς οι προσφορές που κατέθεσαν, ύψους 7 δισ. ευρώ, ήταν πολύ χαμηλότερες από προηγούμενες εκδόσεις και σχεδόν οι μισές από αυτές προήλθαν από ελληνικές τράπεζες. Επιπλέον τα spreads (δηλαδή η διαφορά των επιτοκίων μεταξύ των ελληνικών και των αντίστοιχων γερμανικών ομολόγων) διευρύνθηκαν στη διάρκεια της εβδομάδας αντί να συρρικνωθούν.

Η ασυνεννοησία ανεβάζει τα spreads

Οι δηλώσεις του επικεφαλής του ΟΔΔΗΧ προκάλεσαν σύγχυση στις αγορές

Ποιος είναι ο κύριος «300 δισ. ευρώ»

Σε κεντρικό πρόσωπο του δράματος που ζει τους τελευταίους μήνες η χώρα, δηλαδή της αναζήτησης δανείων στο εξωτερικό, αναδεικνύεται ο 47χρονος Πέτρος Χριστοδούλου ο οποίος προ διμήνου τοποθετήθηκε στη θέση του γενικού διευθυντή του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ) με απόφαση του υπουργού Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου. Ο κ. Χριστοδούλου βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των ξένων μέσων που τον αποκαλούν ο κύριος «300 δισ. ευρώ» αλλά και της κριτικής που ασκείται στο εσωτερικό για τους «ατυχείς» – όπως χαρακτηρίζονται – χειρισμούς του στη διαχείριση του χρέους. Το τελευταίο επεισόδιο που προκάλεσε γκρίνιες εκτυλίχθηκε το περασμένο Σαββατοκύριακο, όταν ο υπουργός Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου δήλωσε «δεν έχουμε αποφασίσει πότε θα δανει-

σθούμε» και ο κ. Χριστοδούλου προανήγγειλε το δάνειο της Μεγάλης Δευτέρας.

Σύμφωνα με πληροφορίες, έπειτα από αυτό το γεγονός αλλά και τον «άστοχο» – όπως τον χαρακτηρίζουν – χειρισμό της επανέκδοσης (reopening) του 20ετούς ομολόγου τη Μεγάλη Τρίτη όπου δεν συγκεντρώθηκαν τα ποσά που ζητούσε το Δημόσιο, οι προϊστάμενοί του ζήτησαν από τον κ. Χριστοδούλου να «μη μιλάει πολύ, ειδικά στον ελληνικό Τύπο».

Στα τερματικά του Bloomberg τη Μεγάλη Τετάρτη, ο κύριος «300 δισ. ευρώ», όπως αποκαλείται από το γερμανικό περιοδικό «Der Spiegel» ο κ. Χριστοδούλου, βρισκόταν στην κορυφή της λίστας των κύριων δημοσιεύσεων, με θέμα μια επικείμενη έκδοση ομολόγου σε δολάρια της τάξεως μόλις 10 δισ. ευρώ.

A. ΜΑΡΚΟΥ

Ο κ. Π. Χριστοδούλου ξεκίνησε την καριέρα του στο τμήμα trading της Credit Suisse First Boston στο Λονδίνο, το 1985. Έχει εργαστεί στην Goldman Sachs στο Λονδίνο (1987-1988), στην Goldman Sachs Καναδά (1988-1989), στην JP Morgan στο Λονδίνο (1991-1998). Από το 1998 εργάζεται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ως στέλεχος και στη συνέχεια ως γενικός διευθυντής Θεσαυροφυλακίου, Παγκόσμιων Αγορών και Ιδιωτικής Τραπεζικής της ΕΤΕ

Επενδυτές και οικονομικοί αναλυτές θεωρούν ότι το πακέτο βοήθειας προς την Ελλάδα δεν λύνει το πρόβλημα των υψηλών επιτοκίων που πληρώνει το Ελληνικό Δημόσιο. Και τούτο διότι προβλέπει ότι η προσφυγή στην ευρωπαϊκή βοήθεια πρέπει να είναι η ύστατη λύση για την ελληνική κυβέρνηση, δηλαδή να χρησιμοποιηθεί όταν η Ελλάδα δεν

Επενδυτές και οικονομικοί αναλυτές θεωρούν ότι το πακέτο βοήθειας δεν λύνει το πρόβλημα των υψηλών επιτοκίων

θα μπορεί να δανειστεί από τις αγορές. Οι αγορές όμως, όπως έχουν αποδείξει, είναι διατεθειμένες να δανείσουν οποιονδήποτε με το ανάλογο κόστος, τιμολογούν δηλαδή με χαμηλότερο επιτόκιο τους φερέγγυους πελάτες και με υψηλότερο τους λιγότερους φερέγγυους.

Επιπλέον οι αγορές δεν έχουν κανέναν λόγο να ριξουν το κόστος δανεισμού όταν στη συμφωνία αναφέρεται ότι το επιτόκιο με το οποίο θα χρηματοδοτηθεί η Ελλάδα, αν τελικώς προσφύγει στην ευρωπαϊκή βοήθεια, θα είναι κοντά σε αυτό της αγοράς και όχι κάποιο προνομιακό. Τραπεζικοί κύκλοι αναφέρουν ότι οι όροι αυτοί της συμφωνίας αποσκοπούν στο να αποτρέψουν την Ελλάδα να κάνει χρήση της ευρωπαϊκής βοήθειας και να εγκαταλείψει την προσπάθεια μείωσης των ελλειμμάτων.

Στο αρνητικό αυτό κλίμα ήλθαν να προστεθούν κινήσεις και δηλώσεις του επικεφαλής του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ) κ. Π. Χριστοδούλου, οι οποίες προκάλεσαν σύγχυση στην αγορά και ιδιαίτερα στο εξωτερικό. Την επομένη της έκδοσης του επταετούς ομολόγου και τη στιγμή που υπήρχε προβληματισμός για τη χαμηλή ζήτηση, ο ΟΔΔΗΧ προχώρησε σε επανέκδοση 20ετών ομολόγων μέχρι του ποσού του 1 δισ. ευρώ. Τελικά συγκέντρωσε 390 εκατ. ευρώ. Σύμφωνα με τον κ. Χριστοδούλου, η απόφαση αυτή ήταν καθαρά τεχνικής φύσης και ελήφθη για να διευκολυνθούν κάποιες τράπεζες που αναγκάζονταν να χρηματοδοτήσουν ανοικτές θέσεις με υψηλό κόστος, γεγονός που δημιουργούσε προβλήματα στην τιμολόγηση των 20ετών ομολόγων. Με άλλα λόγια, ο κ. Χριστοδούλου διευκλόνη τους κερδοσκοπούς που «σορτάρουν» τους ελληνικούς τίτλους, όπως

λέγεται το παιχνίδι όταν δανείζεται κάποιος ομολόγα, τα πουλάει για να ριξεί τις τιμές τους και ελπίζει ότι θα τα αγοράσει φθηνότερα στο μέλλον και να κερδίσει από τη διαφορά. Βεβαίως ο ΟΔΔΗΧ ήλπιζε ότι ήταν μια καλή ευκαιρία να δανειστεί ως 1 δισ. ευρώ με χαμηλό επιτόκιο. Τελικά όμως συγκέντρωσε μόνο 390 εκατ. ευρώ, με αποτέλεσμα να ενισχυθεί η εντύπωση της αποτυχημένης έκδοσης.

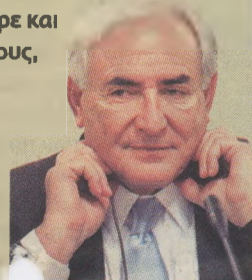
Τη συγκεκριμένη κατάσταση περιέπλεξαν δηλώσεις του κ. Χριστοδούλου που ανέβασαν τον δανεισμό της χώρας στα 130-150 εκατ. ευρώ την επόμενη διετία από 110-115 εκατ. ευρώ. Ο ίδιος πρόεβη σε διορθωτικές δηλώσεις, λέγοντας ότι τα στοιχεία στα οποία αναφέρθηκε ήταν προ της κατάθεσης του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Επιπλέον μιλώντας στο τηλεοπτικό δίκτυο CNBC, υποστήριξε ότι η

όλη οζύτηση για τον μηχανισμό βοήθειας της χώρας έχει κάνει περισσότερο κακό παρά καλό. Οι δηλώσεις αυτές προκάλεσαν αίσθηση, καθώς ορισμένοι παράγοντες της αγοράς τονίζουν ότι – παρ' ότι αυτές ανακατοπτρίζουν την πραγματικότητα των αγορών – μπορεί να θεωρηθεί ότι βρίσκονται σε αντιδιαστολή με τις κινήσεις της κυβέρνησης και του ίδιου του Πρωθυπουργού που ανέδειξε το ενδεχόμενο προσφυγής στο ΔΝΤ και επιδίωξεθενεναρά τη δημιουργία μηχανισμού ευρωβοήθειας.

Όλα αυτά προκάλεσαν σύγχυση στην αγορά, κάτι άλλωστε που αποτυπώθηκε και στον διεθνή Τύπο. «Υπάρχει ένα αρνητικό κλίμα στην αγορά και οι ξένοι επενδυτές δεν μπορούν να ερμηνεύσουν τις δηλώσεις του επικεφαλής του ΟΔΔΗΧ» αναφέρουν τραπεζικοί κύκλοι. Σύμφωνα με τους ίδιους, η προσπάθεια μείωσης του κόστους δανεισμού δεν είναι εύκολη περίπτωση. «Θέλει δουλειά για να πέσει το spread, αλλά θα πέσει» αναφέρουν και εστιάζουν τώρα στην ανακοίνωση των στοιχείων για την πορεία του ελλείμματος το πρώτο τρίμηνο του έτους και στην προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών.

Ντομινίκ Στρος-Καν

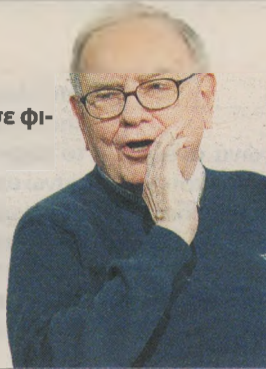
«Το ΔΝΤ θα καθορίσει τους όρους»
Η συμφωνία των Βρυξελλών για το πακέτο βοήθειας προς την Ελλάδα τέθηκε υπό αμφισβήτηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), ο ρόλος του οποίου παραμένει αδιευκρίνιστος. Την περασμένη εβδομάδα ο επικεφαλής του Ταμείου Ντομινίκ Στρος-Καν (φωτογραφία) δήλωσε ότι το ΔΝΤ θα θέσει τους δικούς του όρους στην Ελλάδα, αν η χώρα αποφασίσει να ζητήσει βοήθεια. «Αν η Ελλάδα ζητήσει στήριξη, θα της την παράσχουμε σαν να είναι μέλος μας» ανέφερε και πρόσθεσε ότι «το ΔΝΤ θα καθορίσει τους όρους, όπως κάνουμε με όλες τις χώρες». Επίσης αποσαφήνισε ότι μόνο η Ελλάδα, και όχι η Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορεί να ζητήσει πρόγραμμα βοήθειας καθώς, όπως είπε, «η Ελλάδα είναι μέλος του ΔΝΤ, και όχι η ΕΕ».

0,7% του συνολικού εισοδήματός τους δίνουν οι πλούσιοι του πλανήτη σε φιλανθρωπίες.

27 δισ. ευρώ, η μεγαλύτερη φιλανθρωπική προσφορά στην ιστορία. Την έκανε ο Γουόρεν Μπάφεντ (φωτογραφία) στο ίδρυμα «Μπιλ και Μελίνα Γκέιτς».

9 τρισ. ευρώ, το ποσό των χρημάτων που υπάρχει διεθνώς σε λογαριασμούς offshore τραπεζών.

Του **Κ. ΤΣΑΒΑΛΟΥ**

ΑΠΟΓΕΥΜΑ 5ης Μαΐου 2009. Νέα Υόρκη. Δεκάδες λιμουζίνες και αυτοκίνητα συνοδείας κυλούν αργά και παρκάρουν αθέατα στα υπόγεια γκαράζ της πολυτελούς κατοικίας του σερ Πολ Νερς, προέδρου του ιδιωτικού Πανεπιστημίου Ροκφέλερ. Μακριά από τα φλας των μέσων ενημέρωσης 14 πάμπλουτοι και πανίσχυροι παράγοντες των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συγκεντρώθηκαν έπειτα από κατεπείγουσα πρόσκληση του ιδρυτή της Microsoft **Μπιλ Γκέιτς**. Οχι για να επενδύσουν, αλλά για να ξοδέψουν. Οι αμερικανοί

«πλούσιοι των πλουσίων» εξέφρασαν μια μεγάλη φιλοδοξία: θέλουν να σώσουν τον κόσμο χωρίς τη μεσολάβηση των γραφειοκρατικών και χρεοκοπημένων λόγω της διεθνούς κρίσης κυβερνήσεων και οργανισμών, όπως τα Ηνωμένα Έθνη ή οι κρατικοδίαιτες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ). Έτσι, εκείνη την ημέρα ίδρυσαν ένα κλειστό «κλαμπ» το οποίο ονόμασαν «**Η Λέσχη των Καλών**» («**The Good Club**»). Και είπαν ότι βάζουν στο στόχαστρο τη φτώχεια, την πείνα, τις ασθένειες, τον υπερπληθυσμό, τον αναλφαριθμισμό, την έλλειψη καθαρού πόσιμου νερού. Ο «**φιλανθρωποκαπιταλισμός**» είχε μόλις γεννηθεί.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Λύση ή φαρισαϊσμός;

Η κρίση γεννά νέα φαινόμενα: δεκατέσσερις κροίσοι των ΗΠΑ ψάχνουν τρόπο να ξοδεύουν υπέρ των φτωχών χωρίς γραφειοκρατικά προσκόμματα

Το τέλος της βραδιάς βρήκε όλους τους συμμετέχοντες να συμφωνούν πως πρέπει να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να δράσουν ανεξάρτητα από βραδυκίνητους μηχανισμούς αρωγής, τοπικούς ή διεθνείς. Οχι δημιουργώντας παράλληλους μηχανισμούς, αλλά με απολύτως στο-

χευμένη δράση: ένα εργοστάσιο καθαρισμού νερού εδώ, ένα δίκτυο σχολείων για ενήλικους εκεί, μία χρηματοδότηση έρευνας για την παρασκευή κάποιου συγκεκριμένου εμβολίου, μία αερογέφυρα για τη μεταφορά τροφίμων, ένα νοσοκομείο, ένα δίκτυο καταυλισμών για πρόσφυγες κτλ. Όσο για τις ΜΚΟ, οι «φιλανθρωποκαπιταλιστές» θα εξακολουθήσουν να τις στηρίζουν, αλλά υποδεικνύοντας ένα τμήμα των δραστηριοτήτων τους. «*Ήταν κάτι πρωτόγνωρο. Για πρώτη φορά μια ομάδα δωρητών με τόσο μεγάλο πλούτο συναπνείται πίσω από κλειστές πόρτες*» τονίζει ο δημοσιογράφος της εφημερίδας «**Chronicle Of Philanthropy**» **Ιαν Γουίλεμ**.

Πρόκειται για ένα νέο «υβρίδιο» κοινωνικής προσφοράς. Οι υποστηρικτές του φιλανθρωποκαπιταλισμού ισχυρίζονται ότι μπορεί να ανακουφίσει τους ανά τον (κατ'εφημερίδα) αναπτυσσόμενο... κόσμο αναξιόπαθους πολύ αποτελεσματικά, ή τέλος πάντων να «*κάνει κάτι*» εκεί όπου γίνονται ελάχιστα μπροστά στο μέγεθος των προβλημάτων. Φέρνουν ως τεκμήριο το γεγονός ότι από το 1997 ως σήμερα τα μέλη του «**Good**

Club» έχουν προσφέρει περισσότερα από 60 δισ. ευρώ σε ανθρωπιστικές οργανώσεις.

Στην ιδρυτική συνάντηση της Νέας Υόρκης παρευρέθησαν οι άλλοι δύο συνδιοργανωτές, ο δισεκατομμυριούχος **Γουόρεν Μπάφεντ** και ο **Ντέιβιντ Ροκφέλερ**, καθώς και ο επιχειρηματίας **Τζορτζ Σόρος**, ο δήμαρχος της πόλης **Μάικλ Μπλούμπεργκ**, ο κυβερνήτης της Καλιφόρνιας **Αρνολντ Σβαρτσενέγκερ**, ο μεγιστάνας των ΜΜΕ **Τεντ Τέρνερ**, η τηλεοπτική παρουσιάστρια **Οπρα Γουίνφρεϊ**, ο σύμβουλος της αμερικανικής κυβέρνησης **Πίτερ Πίτερσον**, ο οικονομολόγος **Τζούλιαν Ρόμπερτσον**, ο πρώην πρόεδρος της εταιρείας **Cisco** **Τζον Μόργκρεϊτς** και ο επιχειρηματίας **Ιλάι Μπρόουντ**.

«*Τα περιοριστικά στοιχεία της «Λέσχης των Καλών» ανταγωνίζονται τους προϋπολογισμούς για τις κοινωνικές δαπάνες πολλών κρατών*» λέει ο διευθυντής του Κέντρου για τον Πλούτο και τη Φιλανθρωπία του Κολεγίου της Βοστώνης **Πολ Σέρβις**, σχολιάζοντας το «ειδικό χρηματικό βάρος» των μελών του «**Good Club**», το οποίο υπερβαίνει συνολικά τα 100 δισ. ευρώ. Πολλοί είναι εκείνοι, ωστόσο, που τους έχουν συμβουλεύσει, για λόγους αξιοπιστίας, να μη λειτουργούν εις το εξής «κεκλεισμένων των θυρών», δημοσιοποιώντας στα ΜΜΕ ορισμένες από τις αποφάσεις τους. «*Αν συνεχίσουν τις συναντήσεις τους – και όλα δείχνουν ότι θα το κάνουν –, νομίζω ότι ο κόσμος θα ήθελε αυτές να έχουν έναν πιο δημόσιο χαρακτήρα*» υποστηρίζει ο κ. Γουίλεμ.

Ο ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ

Υποκρίσια καταγγέλλουν οι χεβιμεταλλάδες AC/DC

Αστράψαν και βρόντηξαν οι AC/DC εναντίον όλων των φιλάνθρωπων πλουσίων, τους οποίους το αυστραλιανό ροκ συγκρότημα κατηγορεί ότι κάνουν κήρυγμα εκ του ασφαλούς. «*Σταματήστε να κάνετε κήρυγμα στο κοινό σας για να προσφέρει χρήματα. Εγώ δεν λέω σε κανέναν ότι πρέπει να δίνει χρήματα. Εγώ λέω να κάνουν φιλανθρωπίες, αλλά όχι σε ζωντανή παγκόσμια μετάδοση*» τόνισε πριν από έναν μήνα σε συνέντευξή του στην αυστραλιανή εφημερίδα «**Daily Telegraph**» ο τραγουδιστής του συ-

γκροπήματος Μπράιαν Τζόνσον. «*Ο κόσμος πεινάει και δεν θέλει να ακούει πλούσιες διασημότητες, όπως ο σερ Μπόμπι Γκέλντοφ και ο Μπόνο, να του υποδεικνύουν να μην ξεχνάει τα παιδιά που πεινούν*» είπε ο κ. Τζόνσον. Πού οφείλεται το ξέσπασμά του; Στο ότι, όπως άφησε σαφώς να εννοηθεί, τα μέλη των AC/DC προσφέρουν συχνά χρήματα σε κοινωφελείς οργανώσεις, χωρίς όμως ποτέ να δημοσιοποιούν τη φιλανθρωπική τους δράση.

Στο δίλημμα «*πράξεις ανθρόμητης προσφοράς προς τον πλη-*

Δώσε και γευμάτισε με έναν «σταρ»

Στις 22 Απριλίου, στο Ροκφέλερ Σέντερ της Νέας Υόρκης, ο οίκος δημοπρασιών **Christie's** θα φιλοξενήσει την πρώτη «**Πράσινη Δημοπρασία**», η οποία συμπίπτει με τη 40ή επέτειο της Ημέρας της Γης. Στην «**Πράσινη Δημοπρασία**», σύνθημα της οποίας είναι «*μια προσφορά για να σωθεί ο πλανήτης*», θα προσφέρονται όχι μόνον έργα τέχνης αλλά και διάσημοι σταρ του Χόλιγουντ, αφού «*χτυπητώντας*» την καλύτερη προσφορά κάποιος θα μπορεί να κερδίσει ένα γεύμα με έναν καλλιτέχνη. Όλα τα έσοδα θα διατεθούν σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις. Όσοι «*χτυπήσουν*» τις καλύτερες προσφορές θα γευματίσουν με τον αυστραλό ηθοποιό **Χιου Τζάκμαν** ή με τη διάσημη σχεδιάστρια νυφικών **Βέρα Γουάινγκ** (φωτογραφία).

Μπιλ Γκέιτς

Εμπιστευτικά

Του Ι. Κ. ΠΙΠΕΤΕΝΤΕΡΦΗ
jpretenteris@dolnet.gr

Η μπλόφα έπιασε. Μπροστά στο αγέρωχο βλέμμα του Ζαν-Κλοντ Τρισέ, ο γενικός διευθυντής του ΔΝΤ Ντομνίκ Στρος-Καν ετοιμάζεται να βγάλει το πορτοφόλι του για να σώσει την Ελλάδα

Η ομολογία της υπουργού

Για να είμαι ειλικρινής, σπανίως εκπλήσσομαι πλέον από τους πολιτικούς: έχω μάθει να τα περιμένω όλα, τα καλύτερα και τα χειρότερα. Ακόμη κι έτσι όμως, η τηλεοπτική ομολογία της υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας κτλ. ότι προεκλογικά είχε πλήρη εικόνα της δανειακής κατάστασης της χώρας κατάφερε να με εκπλήξει.

Με εξέπληξε για τον κυνισμό της. Διότι χρειάζεται τεράστια δόση κυνισμού για να παραδεχτείς ότι γνώριζες πως (σύμφωνα με τον σημερινό επικεφαλής του ΟΔΔΗΧ) η χώρα θα χρειαστεί να δανειστεί κατά την τριετία 2010-2012 ένα ποσό ύψους 190 δισ. ευρώ και ταυτοχρόνως δήλωνες «χρήματα υπάρχουν!». Πώς μπορεί να υπάρχουν χρήματα όταν λείπουν 190 δισ. ευρώ – κι αυτά στην ευνοϊκότερη περίπτωση για την ελληνική οικονομία;

Θυμάμαι πως όταν έγραφα προεκλογικά ότι το έλλειμμα θα πλησιάσει το 12%, ότι η «μαύρη τρύπα» για το 2009 θα φτάσει τα 24 δισ. ευρώ κι ότι, στη συγκεκριμένη οικονομική συγκυρία, τα περί «κοινωνικής πολιτικής» και «αναθέρμανσης της οικονομίας» είναι κουραφέξαλα, μου απαντούσαν ότι με αυτά απαξιώνεται το εθνοσωτήριο πρόγραμμα του ΠαΣοΚ.

Εξι μήνες αργότερα δεν ξέρω τι έχει μείνει όρθιο από το πρόγραμμα. Ίσως το εξώφυλλο. Τα άλλα όμως αποδείχθηκαν αληθινά.

Και όσο απομακρυνόμαστε από τις προηγούμενες εκλογές, όσο προχωρούμε προς την επόμενη εκλογική αναμέτρηση, τα ερωτήματα θα αλλάζουν. Η κυβέρνηση ασφαλώς και πρωτίτως θα κριθεί από την ικανότητά της να ανορθώσει την κατάσταση. Θα κριθεί όμως κι από την αναντιστοιχία προεκλογικής ρητορικής και μετεκλογικής πραγματικότητας.

Ηξεραν ή δεν ήξεραν; Κι αν ήξεραν, γιατί καλλιέργησαν την ψευδαίσθηση μιας διαφορετικής κατάστασης;

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα θα αποδειχθεί κρίσιμη. Οχι μόνο επειδή το «χρήματα υπάρχουν!» έχει συνοψίσει με τον πιο απόλυτο τρόπο το προεκλογικό ΠαΣοΚ. Αλλά κι επειδή προκύπτει ένα σοβαρό ζήτημα ηθικής τάξης.

Αν δεν ήξεραν ή αν δεν είχαν καταλάβει το πρόβλημα, η μομφή είναι σχετική. Λάθος εκτιμήσεις μπορεί να κάνουν όλοι στην πολιτική, κι άλλωστε είναι πολύ συνηθισμένο φαινόμενο να ανεβαίνει μια παράταξη ανέτοιμη στην εξουσία ή να έχει πει μια κουβέντα παραπάνω για να κερδίσει τις εκλογές.

Αν ήξεραν όμως, τα πράγματα είναι πιο σοβαρά. Διότι, στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εξηγήσουν για ποιο λόγο ξεδίπλωναν ενθουσιωδώς μια ρητορική η οποία ήταν προδιαγεγραμμένο να αναρροφεί εκ των πραγμάτων την επομένη των εκλογών.

Εως τώρα μάλλον πίστευα το πρώτο. Αλλά ο κυνισμός της υπουργού έχει αρχίσει να με βάζει σε δεύτερες σκέψεις.

Τρία λάθη και μια κηδεία

Στο υπέροχο γουέστερν «Ο καλός, ο κακός και ο άσχημος», ο «άσχημος» Τούκο κάνει μπάνιο σε μια μπανιέρα γεμάτη σαπουνάδες. Ξαφνικά ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ένας μονόχειρας. Κρατάει ένα πιστόλι με το μοναδικό του χέρι και αρχίζει να εξηγεί του Τούκο ότι τον κυνηγάει οκτώ μήνες, ότι θα τον πυροβολήσει, ότι θα τον σκοτώσει κτλ.

Ενώ ο μονόχειρας με το πιστόλι συνεχίζει το μπλα-μπλα, ο Τούκο τον πυροβολεί μέσα από τις σαπουνάδες και τον σκοτώνει, λέγοντας:

– Όταν πρέπει να πυροβολήσεις, πυροβολήσε. Μην κουβεντιάζεις...

Το ηθικό δίδαγμα της ιστορίας είναι ιδιαίτερος χρήσιμος σε όλους όσοι επεδίωξαν το τελευταίο διάστημα να βάλουν πιστόλια πάνω στο τραπέζι και άλλες αγριότητες. Διότι αυτή τη στιγμή η ελληνική οικονομία βρίσκεται μάλλον σε χειρότερη κατάσταση και από τον πυροβολημένο μονόχειρα.

Πώς φτάσαμε εδώ; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διαχείριση μιας κρίσης που κληρονομήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση δεν έχει αποδώσει ως τώρα εμφανή αποτελέσματα. Ούτε εντός ούτε εκτός Ελλάδος.

Εξι μήνες μετά τις 4 Οκτωβρίου το κόστος του δανεισμού παραμένει δυσβάσταχτο και η προσφορά δανεικού χρήματος όλο και πιο περιορισμένη. Μετά τη χώρα, οι οίκοι αξιολόγησης άρχισαν να υποβαθμίζουν και τις ελληνικές τράπεζες.

Την ίδια στιγμή, το Σχέδιο Σταθερότητας βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα: οι δημόσιες δαπάνες δεν πε-

ριορίζονται και τα δημόσια έσοδα δεν αυξάνονται. Οι διοικητικές ανεπάρκειες και οι κυβερνητικές ολιγορίες είναι προφανείς: μπήκε ο Απρίλιος κι ακόμη κόβεται και ράβεται το Φορολογικό. Οι εκτιμήσεις για την ύφεση ξεκίνησαν από -0,9%, ξεπέρασαν το -2% και αγγίζουν τώρα το -4%.

Ηδη ακούγονται συζητήσεις για την ενεργοποίηση του πλέον εφιαλτικού σεναρίου: νέα πρόσθετα μέτρα. Οι οποίες δικαιολογούνται μόνο επειδή το εναλλακτικό σενάριο, η χρεοκοπία της χώρας και η προσφυγή στο ΔΝΤ, είναι ακόμη πιο εφιαλτικό.

Το βέβαιο είναι ότι όλο αυτό το διάστημα η κυβέρνηση κουβέντιασε πολύ και πυροβόλησε ελάχιστα, κάτι που από μόνο του συνιστά ελλιπή διαχείριση κρίσης. Η κατάσταση όμως δεν θα είχε επιδεινωθεί τόσο αν δεν είχαν διαπραχθεί τρία λάθη, τα οποία όλοι οι ειδικοί χαρακτηρίζουν «κορυφαία».

Λάθος πρώτο. Η διόγκωση του ελλείμματος στο 12,7% (συζητούσαν να το πάνε και στο 14,5%!...) από κοινού με τη συζήτηση περί «πλαστών στοιχείων». Η βασική (κουτοπόνηρη) σκέψη ήταν «να φορτώσουμε όσα περισσότερα μπορούμε στους προηγούμενους» – η ίδια σκέψη που είχε ακολουθήσει ο Αλογοσκούφης με την απογραφή και ανάλογα αποτελέσματα.

Αποτέλεσμα; Η Ελλάδα ανέδειξε εθελοντικώς την αναξιопιστία της και δραματοποίησε από μόνη της μια κατάσταση η οποία ήταν ήδη πολύ δύσκολη. Και τα δυο τα βρήκαμε στη συνέχεια μπροστά μας. Τότε (μέσα Νοεμβρίου) άρχισε η ανοδική πορεία των spreads.

Λάθος δεύτερο. Σε μια κατάσταση που η κυβέρνηση παρουσίαζε ως δραματική, η ίδια η κυβέρνηση καθυστέρησε να πάρει τα ενδεδειγμένα μέτρα για να την αντιμετωπίσει. Φτάσαμε στις 3 Μαρτίου – πέντε μήνες μετά τις εκλογές! – για να ανακοινωθούν κάποια μέτρα των οποίων η απόδοση δεν είναι καθόλου εξασφαλισμένη.

Αποτέλεσμα; Χάθηκε πολύτιμος χρόνος αλλά κυρίως διογκώθηκε το έλλειμμα αξιοπιστίας από το οποίο ήδη έπασχε η χώρα. Η κωλυσιεργία εξελίχθηκε ως αποφυγή της προσπάθειας, πράγμα που δημιούργησε την πεποίθηση ότι «η Ελλάδα μόνο σε συνθήκες συνεχούς πίεσης μπορεί να κάνει αυτό που πρέπει. Αν χαλαρώσει η πίεση...».

Λάθος τρίτο. Η μπλόφα με το ΔΝΤ. Δεν ξέρω ποιος λαμπρός εγκέφαλος τη σκέφτηκε πρώτος – αν και έχω τις υποψίες μου... – αλλά λειτούργησε ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Βάλαμε το ΔΝΤ στην κουβέντα, δραματοποιώντας ακόμη περισσότερο την κατάσταση αλλά και υποδεικνύοντας μια διέξοδο σε όσους Ευρωπαίους δεν ήθελαν να εμπλακούν σε ένα «σχέδιο σωτηρίας».

Αποτέλεσμα; Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Η οποία μας στέλνει στο ΔΝΤ με τις ευχές της «ευρωζώνης».

Τρία λάθη λοιπόν, τα οποία μας οδήγησαν ένα βήμα πριν από την κηδεία. Όσο για τη θεωρία ότι μόλις μπει ένα πιστόλι στο τραπέζι θα τρομάξει η υφήλιος, δεν χρειάζεται να τη σχολιάσω. Μιλούν τα αποτελέσματα. Τα οποία άλλωστε είχε προεξοφλήσει και ο Τούκο.

Βλέπουμε
Καφεζιά
10/4

ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ

Η κυβέρνηση αναμένει ότι ο πρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπαράκ Ομπάμα θα επισκεφθεί την Ελλάδα το καλοκαίρι. Στο Μέγαρο Μαξίμου σκέπτονται να προτείνουν στον Λευκό Οίκο ένα πρόγραμμα που να συνδυάζει τις επαφές στην Αθήνα με τις διακοπές στο Αιγαίο.

Κάποιοι λένε ότι στις «επιλογές νησιών» για τον κ. Ομπάμα βρίσκεται και η Πάτμος. Ορισμένοι μάλιστα δεν θεωρούν τυχαίο το γεγονός ότι ο υπουργός Επικρατείας κ. Χ. Παμπούκης βρίσκεται ήδη στην Πάτμο, όπου περνά τις ημέρες του Πάσχα.

Ο κ. Ι. Ραγκούσης προσπάθησε να πείσει συνεργάτιδά μου ότι τη Μεγάλη Τετάρτη το βράδυ στο εστιατόριο «Ψάριστον» στο Μαρούσι συζητούσε με τον κ. Γ. Παπανδρέου επί δύομισι ώρες αποκλειστικά και μόνο για τον «Καλλικράτη».

Πράγματι δεν υπάρχει πιο φυσικό πράγμα για δύο ανθρώπους με φιλική σχέση και σύγχρονα ενδιαφέροντα από το να βγουν για φαγητό και να συζητήσουν με πάθος για τον «Καλλικράτη».

Μετά το Πάσχα ο κ. Ραγκούσης θα παρουσιάσει χάρτες με τα νέα όρια των δήμων. Κάποιοι κυβερνητικοί λένε ότι η αναστάτωση που αναμένεται να προκληθεί από τους χάρτες ίσως αποβεί καλή για την κυβέρνηση, αφού μπορεί να κάνει τον κόσμο να ξεχάσει τα οικονομικά μέτρα.

Ο κ. Φ. Πετσάλνικος εγκαινιάζει στις 16 Απριλίου στο Ινστιτούτο Γκαίτε έκθεση με τίτλο «Από τον γερμανικό φιλελλητισμό στις ελληνικές κοινότητες της Γερμανίας». Δεν γνωρίζω αν στην έκθεση θα εκτεθούν και εξώφυλλα γερμανικών περιοδικών. Εκείνο που είναι σίγουρο είναι ότι η ομιλία του Προέδρου της Βουλής θα κινηθεί με ευκολία ανάμεσα στον γερμανοσκεπτικισμό και στην ελληνογερμανική ταύτιση – ανάλογα με την επικαιρότητα.

Όσο η πιο εντυπωσιακή ομιλία ακολουθεί αυτήν του κ. Πετσάλνικου και είναι εκείνη του κ. Hans Eideneier. Ο τίτλος τα λέει όλα: «Ο ενθουσιασμός για την Ελλάδα στη Γερμανία και στην Ευρώπη». Ο ελληνιστής πανεπιστημιακός από την Κολογία δεν αναφέρεται στον «ενθουσιασμό» της κυρίας Μέρκελ. Θα μιλήσει για την περίοδο πριν από την Επανάσταση του '21. Μετά χάθηκε ο ενθουσιασμός...

Συνεχίζονται οι πασχαλινές διακοπές του κ. Κ. Καραμανλή στην Τσοκάνη, αλλά πληροφορούμαι ότι ο πρώην πρω-

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

θυπουργός επιχειρεί γενναία απεξάρτηση από τις συνήθειες της προηγούμενης ζωής του.

Μου λένε ότι στα μέρη όπου παραθερίζει ο κ. Καραμανλής υπάρχει μια ορθόδοξη εκκλησία, αλλά ως την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές δεν είχε ουδεμία πρόθεση να την επισκεφθεί για την Ανάσταση. Μήπως παρασύρθηκε από τον «άθεο Διαφωτισμό»;

Η Μεγάλη Τετάρτη αναφέρεται σε ορισμένα επιτραπέζια ημερολόγια ως η εορτή «της αλειψάσης τον Κύριο πόρνης γυναικός». Η εν λόγω αναγραφή που εντοπίστηκε σε ένα ημερολόγιο σε γραφείο της αντιπροεδρίας της κυβέρνησης λέγεται ότι ήταν η αιτία που έγινε τη Μεγάλη Τρίτη το βράδυ (και όχι τη Μεγάλη Τετάρτη, όπως ήταν αρχικώς προγραμματισμένη) η υπό τον κ. Θ. Πάγκαλο σύσκεψη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ) για την εφαρμογή του Προγράμματος Σταθερότητας.

Το Πάσχα των περισσότερων εν ενεργεία πολιτικών είναι κατά βάση «ελληνικό», αφού οφείλουν να υποδύονται τους θεοσεβούμενους θαυμαστές της παράδοσης και της υπαίθρου. Μόλις αποχωρούν, όπως για παράδειγμα ο κ. Κ. Καραμανλής, μπορούν επιτέλους να παραθερίζουν στο εξωτερικό. Πάσχα εντός των τειχών λοιπόν θα κάνουν οι παρακάτω: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κ. Παπούλιας βρίσκεται στα Ιωάννινα. Επέλεξε όμως να περάσει το μεσημέρι του Πάσχα στο στρατόπεδο της Σκύρου. Για λίγες ώρες, από τις 12 το μεσημέρι ως τις 4 το απόγευμα, θα βρεθεί στο νησί και στη συνέχεια θα επιστρέψει με το κυβερνητικό Gulfstream στα Ιωάννινα. Ο κ. Γ. Παπανδρέου και η σύζυγός του Αντα προγραμματίσαν να κάνουν οικογενειακός Ανάσταση στην Υδρα, όπου ήδη είχε μεταβεί η κόρη τους Μαργαρίτα. Ο κ. Αντ. Σαμαράς και η σύζυγός του Γεωργία επέλεξαν για την Ανάσταση το Ναύπλιο. Το Πάσχα ο κ. Σαμαράς θα περάσει από την Κόρινθο και θα τσουγκρίσει αβγά στο Σύνταγμα

«Δεν ήθελαν να διακινδυνεύσουν να γίνει της πόρνης συγκαλώντας τη σύσκεψη ανήμερα "της πόρνης"» σχολίασε ένας από τους συμμετέχοντες υπουργούς.

Συνεχίζει το micromanagement στις υπηρεσίες του υπουργείου του ο κ. Ευ. Βενιζέλος. Αντιλαμβάνεται προφανώς ότι αν ο υπουργός δεν ασχολείται προσωπικά ακόμη και με την τελεία μπορεί να βρεθεί προ δυσάρεστων εκπλήξεων.

Μου λένε ότι ο υπουργός Αμυνας υπέγραψε πρόσφατα απόφαση για την επιβάρυνση του υπουργείου με 150.500 ευρώ για την ετήσια μισθοδοσία πέντε δημοσιογράφων που απασχολούνται με την παραγωγή τηλεοπτικών προγραμμάτων στη Διεύθυνση Ενημέρωσης.

Και όχι μόνο υπέγραψε, αλλά καθόρισε και τους μισθούς του καθενός από αυτούς (κυμαίνονται από 1.300 ως 2.600

ευρώ τον μήνα). Για όσους βρίσκουν πολλά τα 150.500 ευρώ, υπενθυμίζω ότι προ ετών το αντίστοιχο κονδύλι για παραγωγές προγραμμάτων έφθανε τα 2 εκατ. ευρώ.

Σε λίγες ημέρες αρχίζει Ξανά στην Αθήνα ο «χορός των ξένων ελεγκτών», που απειλούν να τινάξουν στον αέρα τον ελληνικό τρόπο ζωής. Κάτι έπρεπε να κάνει λοιπόν η κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει την απειλή.

Μου λένε ότι ο επικεφαλής του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων (ΣΟΕ) του υπουργείου Οικονομικών κ. Γ. Ζανιάς, έπειτα από πολύωρη σύσκεψη με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου, έθεσε σε εφαρμογή ένα μυστικό σχέδιο πλήσης εγκεφάλου των ελεγκτών.

Η πλήση εγκεφάλου επιτυγχάνεται μέσα από την απότομη έκθεση σε εικόνες του παραδο-

σιακού ελληνικού τρόπου ζωής. Πιστεύεται ότι έτσι θα γίνουν περισσότερο φιλικό προς τη χώρα μας. Κάλεσε λοιπόν τους ελεγκτές το Πάσχα στο σπίτι του στη Λιβαδειά για να τους υποβάλει στο «σοκ» του σουβλιστού αρνιού. Τα αποτελέσματα θα τα δούμε στις επόμενες δηλώσεις του κ. Ολι Ρεν.

Ο νέος πρόεδρος του ΙΣΤΑΜΕ, καθηγητής και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ηλ. Μόσιαλος εδέχθη μερικές επιθέσεις με επίκεντρο αμοιβές για τον ίδιο και μέλη του ΔΣ του Ιδρύματος, τις οποίες όμως, όπως διαβεβαιώνει, ποτέ δεν ζήτησε. Ξαν να μην έφθανε αυτό οι κακεντρεχείς λένε ότι η ανάληψη της αντιπροεδρίας του Ιδρύματος από τον κ. Ν. Παπανδρέου καθιστά τον κ. Μόσιαλο «πρόεδρο υπό επιτήρηση».

Οι γνωρίζοντες όμως λένε ότι ο καθηγητής χαίρει της εκτίμησης του Πρωθυπουργού (και του αδελφού του Νίκου) και τοποθετήθηκε στο ΙΣΤΑΜΕ προκειμένου να πετύχει «μεταφορά τεχνογνωσίας» (knowledge transfer) από το εξωτερικό στην Ελλάδα. Απόδειξη για αυτό είναι ότι ο κ. Μόσιαλος κάνει Πάσχα στην Αθήνα. Ξεκίνησε το knowledge transfer και δεν θέλει να το διακόψει.

Τις ευχαριστίες του στον Πρωθυπουργό έστειλε προ ημερών ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος επειδή έθεσε τα θέματα του Πατριαρχείου κατά τη συνάντησή του με τον κ. Μπαράκ Ομπάμα στον Λευκό Οίκο. Και προσέθεσε ότι ο ίδιος προσεύχεται για την Ελλάδα και είναι στο πλευρό του Πρωθυπουργού. Δηλαδή, καλώς ή κακώς, ο μοναδικός «μηχανισμός στήριξης» προς το παρόν είναι οι προσευχές του κ.κ. Βαρθολομαίου.

Η Βουλή τίμησε συμβολικά την Εβδομάδα των Παθών με φορολογικούς ψαλμούς δωρικής αυστηρότητας. Ο κ. Χρ. Πρωτόπαπας ήταν ένας από τους δραστήριους υπερασπιστές των κυβερνητικών ψαλμών, ενώ η κυρία Ντόρα Μπακογιάννη άσκησε σκληρή αντιπολίτευση. Κάποια στιγμή ανέβηκαν οι τόνοι, αλλά αμέσως μετά επικράτησε κλίμα συναίνεσης, αφού η Ντόρα υποστήριξε πρόταση του κ. Πρωτόπαπα να μη φορολογείται δαπάνη για φοίτηση σε ιδιωτικά σχολεία ως 6.000 ευρώ τον χρόνο.

Η ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών συμφώνησε και έτσι «πέρασε» το συγκεκριμένο «λαϊκό μέτρο». Αυτή είναι η ειρωνεία. Οτι η ποιότητα του δημόσιου σχολείου σε πολλές περιοχές κάνει το ιδιωτικό «λαϊκή επιλογή».

Πεζικού. Η κυρία Ντόρα Μπακογιάννη και ο κ. Κ. Μητσοτάκης βρίσκονται στα Χανιά, όπου συγκεντρώνεται ολόκληρη η ευρύτερη οικογένεια Μητσοτάκη, όπως κάθε χρόνο. Η κυρία Αλέκα Παπαρήγα και οι κκ. Αλ. Τσίπρας και Γ. Καρατζαφέρης «επιμένουν Αθήνα». Την Αθήνα προτιμούν επίσης οι κκ. Θ. Πάγκαλος, Αλ. Παπαδόπουλος, Χρ. Πρωτόπαπας και η κυρία Άννα Διαμαντοπούλου. Η κυρία Λούκα Κατσέλη κάνει Πάσχα στην Κεφαλλονιά, ο κ. Ι. Ραγκούσης στην Πάρο, ο κ. Π. Μπεγγίτης στην Κόρινθο, ο κ. Κ. Σκανδαλίδης στην Κω και ο κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος στην Πάτρα. Μυστήριο καλύπτει τα ίχνη του κ. Γ. Παπακωνσταντίνου. Οι συνεργάτες του αρνήθηκαν να δημοσιοποιήσουν τον πασχαλινό προορισμό του υπουργού Οικονομικών «για λόγους ασφαλείας». Μα είναι δυνατόν να υπάρχουν «λόγοι ασφαλείας» για τον πιο δημοφιλή (με βάση τις δημοσκοπήσεις) υπουργό; Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις μέντοιμ ο κ. Παπακωνσταντίνου ίσως βρίσκεται στην αγαπημένη του Σέριφο.